

عنوان مقاله:

بررسی ابعاد زمینه گرایی در رابطه تکنولوژی و معماری معاصر

محل انتشار:

بیست و یکمین کنفرانس ملی شهرسازی، معماری، عمران و محیط زیست (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

زهرا گنجعلی بنجار - کارشناسی ارشد معماری، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

معماری معاصر ایران در بستری شکل گرفته است که از جریان های مدرنیته، صنعتی شدن و جهانی شدن به طور مداوم تاثیر پذیرفته است. فناوری شیوه زندگی مردم و متعاقب آن کالبد و محیط زیست را تغییر داده است. میتوان عنوان نمود گذار به مدرنیته در جامعه ایران از حدود یک قرن پیش آغاز شده است و هم اکنون نیز در جریان است، زیرا که جامعه هیچگاه زیرساختهای مدرنیته را به صورت کامل در اختیار نداشته و از نظر فنی نیز همواره کمبودهای فراوانی وجود داشته است که از آن جمله ضعف در ساختارهای زمینه گرایی و اصالت مندی مشهود است. معماری نیز با توجه به نقصان های موجود در شیوههای ساخت گاه به تقلید ظاهری از معماری مدرن و بی اصالت و زمینه طبیعی خویش تقلیل یافته است. روش تحقیق این پژوهش توصیفی تحلیلی و استدلال منطقی است که از ابزار گردآوری داده شامل مطالعات کتابخانه ای و اسنادی بهره برده است. همچنین یافته های این پژوهش حاکی از آن است که به کارگیری خوانش بینامتنی از خوانش سطحی آثار معماری جلوگیری کرده و می تواند منجر به درک لایه های پنهان معنا شود و در خوانش اثر پارادایم های گسترده تری را درگیر نماید. ابعاد گوناگون معنایی در آثار معماری، در روابط بینامتنی به وسیله تعدد لایه های مختلف در درون خویش در دو محور عمودی (در زمانی) نظام نشانگی درون آن و محور افقی (هم زمانی) نظام رمزگانی آن، حاصل می شود. به عبارت دیگر در خوانش مبتنی بر نظریه بینامتنیت، زمینه را باید بستری فعال و غیرمنفعل دانست که محمل پیدایش اصالت آثار معماری و شهرسازی قرار می گیرد. این بستر به لحاظ وجود عوامل و مولفه های طبیعی و مصنوعی که در آن وجود دارد، هیچ گاه حالت انفعالی و تاثیرپذیری صرف نداشته و همواره بر نقش و اثری که بر آن می نشیند، تاثیرگذار خواهد بود که تحولی در ظهور پارادایمیكال «متن در برابر اصالت و زمینه» است.

کلمات کلیدی:

نقد معماری، اصالت، زمینه و زمینه گرایی، نظریه بینامتنیت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1900003>

